

معرفی پهنه برشی بیچند و ارایه شواهدی از جنبایی آن

مهدی پیلوی، کارشناس ارشد زمین شناسی ساختمانی،mehdiyabal@gmail.com

علی نظری فهمندی، کارشناس ارشد زمین شناسی ساختمانی،a.nazari.f@gmail.com

نیره صبور، دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی ساختمانی، پژوهشکده علوم زمین،saboor.nayereh@gmail.com، استادیار گروه زمین شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان،sbagheri@yahoo.com

چکیده :

پهنه برشی بیچند حاصل عملکرد یک گسل امتداد لغز راستگرد با امتداد شمالی-جنوبی است. چین خوردگی واحدهای سنگی پلیو-پلیوستوسن در نتیجه عملکرد گسل بیچند حکایت از فعالیت های جدید این گسل دارد. حضور ساختارهای S,C و پورفیروکلاستهای میلونیتی از یک سو و مکانیزم جنبشی گسل های فرعی و چین های مربوطه از سوی دیگر حرکت امتدادلغز راستگرد این گسل در محدوده سنی میوسن تا عهد حاضر را تصدیق می کند.

کلید واژه ها: پهنه برشی، گسله بیچند، خاور ایران.

Abstract:

The Bichand Shear Zone" is the result of a NS right-lateral strike slip fault. The Plio-pleistocene layers were folded by the recent movements of the Bichand Fault. The most important micro-structures related to the activities of this fault are shear band cleavages, the S,C patterns, the mylonitic porphyroclasts; on the macroscopic scale, the minor fault and fold patterns associated to the fault yields the Post Miocene actions.

Keywords: Shear zone, Bichand Fault, East Iran.

مقدمه :

دگریختی جنبای در ایران حاصل همگرایی صفحه های تازی- اوراسیا است (Walker and Jackson, 2004). فلات ایران نرخ همگرایی ۳۵ mm/yr در راستای E۱۵N (Berberian,M and Yeats, 1999) تا ۲۲±۲ mm/yr در راستای N ۸±۵ E (Vernant et al, 2004) را بین این دو صفحه تحمل می کند. این حرکت به سوی شمال فلات ایران و پایین بودن نرخ جابه جایی بلوك هلمند نسبت به اوراسیا موجب ایجاد برش راستبر، بین ایران مرکزی و افغانستان (~ ۱۶mm/yr) شده است (Vernant et al, 2004). که بر روی گسلهای راستالغز راستبر شمالی- جنوبی در اطراف کنده لوت انباشته می شود. گستره مورد مطالعه در حد فاصل دو ایالت ساختاری نهیندان- خاش در خاور و بلوك به نسبت پایدار با سرگذشت قدیمی و پیچیده لوت در باخته قرار دارد. غالباً جوانترین ساختارهای متأثر از فعالیت گسل- های امتداد لغز با مولفه شبیه است، عناصر ساختاری بیشتر در قالب حرکت امتدادلغز (Strike slip) شکل گرفته است (سالاروند، ۱۲۸۵). گرفته اندراه اصلی ارتباطی به منطقه مورد مطالعه، جاده زاهدان- نهیندان و جاده نهیندان- ده سلم است. این ناحیه بنای موقعيت خاص زمین ساختی که به آن اشاره شد، به شدت خرد شده است و در واقع بیشترین دگر شکلی بوجود آمده در این ایالت بصورت شکستگی نمایان شده است. ارتباط بین بیشتر واحدهای سنگی گسلیده و حتی ریخت شناسی این منطقه به وسیله این شکستگی ها کنترل شده و لزوم انجام مطالعه بر روی گسلهای برشی گستره را نشان می دهد. پهنه برشی که در این نوشтар به آن پرداخته می شود به سبب نزدیکی به روستای بیچند بدین نام نامیده شده است.